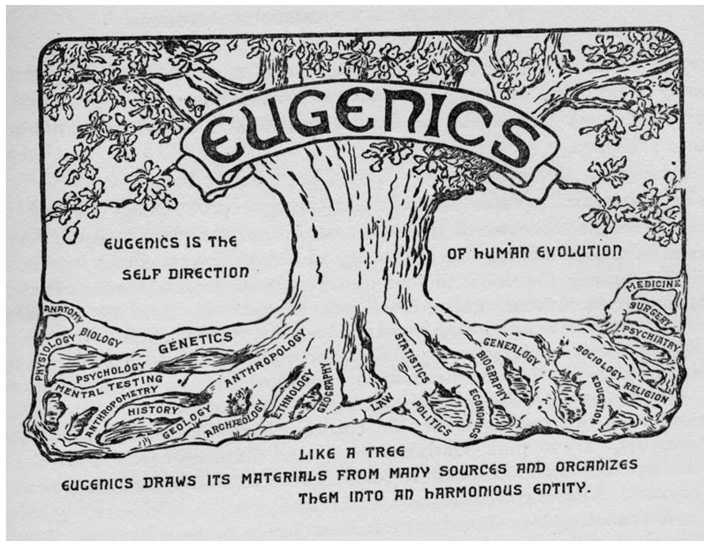

Ευγονική – Η επιστήμη η οποία προσπαθεί να πετύχει τον εξευγενισμό του ανθρώπινου γένους.

Ο ευγονισμός ή ευγενισμός ή Ευγονική, [αγγλικά eugenism, από την Ελληνική λέξη **ευγενής**], **είναι επιστήμη και κλάδος της βιολογίας που συνεργάζεται με τη Γενετική, μελετά τις μεθόδους βελτίωσης και επιδιώκει να βελτιώσει βιολογικά, σωματικά, ηθικά και πνευματικά το ανθρώπινο γένος, αλλά και γενικότερα, η μελέτη της βελτιώσεως του ανθρώπου με γενετικές μεθόδους.**

Υποστηρίζει την **προγραμματισμένη διατήρηση και τον εξευγενισμό μιας φυλής και γενικά τού ανθρώπινου γένους με την υπόδειξη μέτρων για τη βελτίωση των σωματικών ιδιοτήτων μιας φυλής και σκοπός της είναι η αύξηση της αναλογίας των ατόμων με ανώτερα**

κληρονομικά προσόντα. Με την επιστημονική έννοια του όρου, είναι ουσιαστικά η έρευνα των τάσεων και των αιτιολογικών παραγόντων που διέπουν την ανθρώπινη εξέλιξη.

Ορισμός

Η ευγονική ορίζεται ως ο «επιστημονικός κλάδος που έχει ως αντικείμενο τους τρόπους βελτίωσης του ανθρώπινου γένους, κυρίως σε σωματικό επίπεδο, με την εφαρμογή των νόμων της γενετικής και της κληρονομικότητας» και **αποδίδει τα κοινωνικά προβλήματα και την κοινωνική ανισότητα σε βιολογικούς παράγοντες και θεωρεί ότι η βιολογική τελειοποίηση θα οδηγήσει στη δημιουργία της τέλειας κοινωνίας.** Διακρίνεται σε δύο επιμέρους κατηγορίες, στη «θετική» και στην «αρνητική» ευγονική, διάκριση η οποία αφορά τους τρόπους, που χρησιμοποιούνται για να επιτευχθεί ο τελικός στόχος της.

Η «θετική» ευγονική οδηγεί στην ενίσχυση των επιθυμητών κληρονομικών χαρακτηριστικών, ενώ η «αρνητική»

ευγονική αποβλέπει στην εξάλειψη κάποιων χαρακτηριστικών ή των φορέων τους. Οι ιδέες της βασίζονται στις φυλετικές θεωρίες που προωθούν τις φυλετικές διακρίσεις και η θεωρία της στηρίζεται στην πεποίθηση ότι οι άνθρωποι μεταξύ τους είναι βιολογικά άνισοι, ενώ οι διαφορές τους είναι βιολογικές και όχι πολιτισμικές. Για το λόγο αυτό, **επιδιώκεται η εξάλειψη κάθε βιολογικής ατέλειας και η βελτίωση των φυσιολογικών χαρακτηριστικών του ανθρώπου, με σκοπό τη βιολογική ανωτερότητά του.**

Ιστορική αναδρομή

Οι πρώτες ιδέες της εφαρμογής απόψεων σχετικά με την επίδραση της κληρονομικότητος στη βελτίωση της ανθρώπινης φυλής ανάγονται σε αρχαιότατους χρόνους.

Οι Σπαρτιάτες εφάρμοζαν ένα ασυμβίβαστο πρόγραμμα ευγονικής. Τα νεογνά γεννιόντουσαν μόνο αν ήταν υγιή και τέλεια σχηματισμένα, έτσι ώστε να μην επιβαρύνουν το κράτος και να εξασφαλίσουν γενετική αναπαραγωγή.
Οι γυναίκες στη Σπάρτη ήταν οι πιο όμορφες σε όλη την Ελλάδα, ενώ ταυτόχρονα ήταν γνωστό ότι ήταν τόσο σκληρές όσο οι άντρες. Ήταν συνηθισμένο για τις μητέρες να διατάξουν τους γιους τους πολεμιστές καθώς έπεφταν στη μάχη: «Ελάτε πίσω με την ασπίδα σας ή πάνω σε αυτήν».

Στην «Πολιτεία» του Πλάτωνος εξιδανικεύεται η κοινωνία στην οποία με συνεχή επιλογή βελτιώνεται το ανθρώπινο γένος και υποστηρίζει ότι η πολιτεία θα έπρεπε να ελέγχει την αναπαραγωγή στις κυρίαρχες τάξεις. Ο Πλάτωνας υποστηρίζε ότι: «….Η κατάργηση του πλούτου οδηγεί στην παρακμή της παραδοσιακής οικογένειας: κανένα παιδί δε θα πρέπει να γνωρίζει τους γονείς του και το αντίστροφο, **προκειμένου να αποφευχθεί η κληροδότηση, η προσωπική περιουσία και ο νεποτισμός στα δημόσια αξιώματα.**

Οι άρχοντες σχηματίζουν ζεύγη για αναπαραγωγή, **φροντίζοντας όμως να μην υπάρχει ερωτική ασυδοσία.** Έτσι, παράγεται σταθερός πληθυσμός μέσω της ευγονικής, **ενώ παράλληλα η κοινωνική συνοχή αυξάνεται, καθώς οι οικογενειακοί δεσμοί εκφράζονται προς όλα τα μέλη της Πολιτείας**...».

Πρακτική εφαρμογή

Πρωτεργάτης της Ευγονικής στη Γερμανία ήταν ο καθηγητής Ιατρικής, Άλφρεντ Πλετς [Alfred Ploetz], **ο οποίος πρωτοπόρησε καθιέρωσε τον όρο «φυλετική υγιεινή»**. Στην περίοδο του Εθνικοσοσιαλισμού στη Γερμανία, **στις 14 Ιουλίου 1933, το γερμανικό κοινοβούλιο επικύρωσε το νόμο για την «γενετική υγεία», για την «υγεία των γονιδίων»** [Erbgesundheitsgesetz], **η οποία άνοιγε το δρόμο στην υποχρεωτική στείρωση**.

Μετά από την ήττα του Εθνικοσοσιαλισμού, στις Δίκες της Νυρεμβέργης οι ιδέες της ευγονικής καταδικάστηκαν και μετά το τέλος του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, η επιστήμη συμπεριλήφθηκε στην γενετική του ανθρώπου, έτσι ώστε να μην χρησιμοποιείται ο όρος.

Η ευγονική πλέον έχει καθιερωθεί παγκοσμίως ως η επιστήμη η οποία προσπαθεί να πετύχει τον εξευγενισμό του ανθρώπινου γένους με βάση τους νόμους της βιολογίας και της κληρονομικότητας, αλλά επίσης είναι και μία πολιτική θεωρία.

ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΑΦΙΣΕΣ ΤΟΥ Γ’ΡΑΙΧ:

Ο τίτλος: “Η δύναμη της ζωής μιας υγιούς οικογένειας καλλιεργειών”. Στα αριστερά υπάρχει ζευγάρι αγροτών που παντρεύτηκε το 1734 και τώρα έχει απογόνους που μεταφέρουν το αίμα τους σε 175 αγροκτήματα. Στα δεξιά, η λεζάντα λέει: “Δύο παιδιά ανά οικογένεια θα οδηγούνταν σε θάνατο και θα παρήκμαζαν.” Η κάτω δεξιά εικόνα απεικονίζει έρημα ανεκμετάλευτες φάρμες, αν αυτό συνέβαινε.

Αυτή η αφίσα δείχνει τι συμβαίνει εάν οι γονείς με καλό φυλετικό απόθεμα έχουν δύο παιδιά, αλλά εκείνοι με κακό φυλετικό απόθεμα έχουν τέσσερα. Μετά από 120 χρόνια οι φυλετικά προβληματικοί είναι η συντριπτική πλειοψηφία.

Ο τίτλος: “Η στείρωση είναι απελευθέρωση, όχι τιμωρία.” Δείχνουν τρία παιδιά με ειδικές ανάγκες, με τη φράση: “Ποιος θα ήθελε να είναι υπεύθυνος γι ‘αυτό;”

Ο τίτλος: "Τα φοβερά αποτελέσματα μιας γυναίκας μεθυσμένης." Δείχνει ότι σε 83 χρόνια, είχε 894 απογόνους, εκ των οποίων οι 40 ήταν άποροι, 67

εγκληματίες, 7 δολοφόνοι, 181 πόρνες και 142 ζητιάνοι. “Οι υπόλοιποι 436 (περίπου το 50%) ήταν κοινωνικά προβληματικοί.

Αυτή η αφίσα υποστηρίζει ότι κάποιος με γενετική ασθένεια κοστίζει το κράτος κατά μέσο όρο 50.000 μάρκα μέχρι να φτάσει τα 60 έτη, που και τότε θα τον πληρώνουν υγιείς πολίτες.

Αυτή η αφίσα δείχνει τι συμβαίνει όταν συγγενείς μεταφέρουν γενετική ασθένεια. Ισχυρίζεται ότι: «Μεταξύ του 1876 και του 1935, 40 από τους 947 συντρόφους γάμων σε αυτήν την θρησκευτική κοινότητα προέρχονταν από άλλο τόπο». Δείχνει ότι οι περισσότεροι τέτοιοι γάμοι παρήγαγαν παιδιά με γενετικές ασθένειες.

Η αφίσα δείχνει ότι μια γυναίκα μετακομίζει σε ένα χωριό και έχει ένα παιδί από έναν άγνωστο πατέρα. Στη δεύτερη γενιά, η κόρη έχει ένα παιδί από άγνωστο πατέρα επίσης. Στην τρίτη γενιά, το παιδί παντρεύεται έναν συγγενή. Στην τέταρτη γενιά, ένας απόγονος παντρεύεται έναν μεθυσμένο, και έχουν πέντε παιδιά, δύο από αυτά κωφά. Ένας άλλος ψυχικά ασθενής απόγονος έχει ένα παράνομο παιδί που καταλήγει στη φυλακή.